

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 292/19
27.06.2019. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, као председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, као чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником „.....“ Привредно друштво за инжењеринг, консалтинг и грађевинарство ДОО у стечају,,, одлучујући о жалби стечајних поверилаца „.....“ ДОО у стечају из,, кога заступа Владимир Добрић, адвокат из и „.....“ ДОО из,, кога заступа Милош Вулић, адвокат из,, изјављеним против решења Привредног суда у Ст од године, на седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Ст од године и спис враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Ст од године потврђено је усвајање плана реорганизације стечајног дужника „.....“ Привредно друштво за инжењеринг, консалтинг и грађевинарство ДОО у стечају из,, у пречишћеном тексту од 17.08.2018. године, а исправљен поднеском предлагача од 28.09.2018. године, те је одлучено да по правноснажности тог решења се обуставља стечајни поступак над стечајним дужником.

Против наведеног решења благовремене жалбе подносе повериоци „.....“ ДОО у стечају и „.....“ ДОО

Поверилац „.....“ ДОО у стечају улаже жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битних повреда правила поступка, те погрешне примене материјалног права. Истиче да је првостепени суд дао својство овлашћеног предлагача плана АА, јер је поклатио веру податку који је објављен у Регистру Агенције за привредне регистре, али није дао образложење о правном значају уговора који је АА, тада ББ, дана 30.10.2016. године закључила са ВВ којим је пренела 100% удела над стечајним дужником наведеном физичком лицу и исти уговор је оверен код Општинског суда у под Ов од године. Предметни уговор представља основ по коме је она располагала својим уделом, а регистрација промене има значај дејства само у односу на трећа лица, па се на овакав начин суштински прикрива чињеница ко је стварни власник стечајног дужника, као и то да предлагач плана суштински није била овлашћена да поднесе план. Сматра да првостепени суд није правилно утврдио вероватноћу потраживања жалиоца за потребе гласања, нити је образложио да ли је извршио увид у спис парничног предмета П у ком се расправља о основаности наведеног потраживања. Даље, првостепени суд није правилно утврдио да је стечајни

поверилац „.....“ ДОО повезано лице, у смислу одредбе чл. 125. ст. 1. тач. 6. Закона о стечају, а наведено лице има потраживање према стечајном дужнику на основу ког је учествовало са 30,9508% гласова, па је наведеним гласовима управо план и изгласан. Даље указује да мера за реализацију плана заједничка инвестиција стечајног дужника и кипарске фирме „.....“, чијом реализацијом треба да се оствари приход од 4.535.590,60 ЕУР, с тим да стечајни дужник рачуна и на приход од 3.929.428,00 ЕУР на име накнаде за пренос удела који стечајни дужник има у „.....“, које такође треба да уплати наведено лице. У том смислу предлагач је као прилог плану доставио Уговор о заједничком улагању, пословању и дугорочној пословно техничкој сарадњи између стечајног дужника и наведеног лица који је закључен 16.11.2015. године, када је наведена кипарска фирма била сувласник „.....“. Наведени уговор има правну природу ортакског уговора, што даље води закључку да је наведени поверилац „.....“ повезано лице, у смислу одредбе чл. 125. ст. 1. тач. 6. Закона о стечају, а он је био једини власник удела у „.....“. Отуда су и наведено кипарско предузеће и „.....“ повезана лица са стечајним дужником. Истиче да је првостепени суд пропустио да цени да ли постоји повезаност тог лица са стечајним дужником како у моменту настанка потраживања тако и доцније. Указује да се план заснива на нереалним основама. У смислу образложених жалбених навода предлаже да се решење укине.

Поверилац „.....“ ДОО из побива наведено решење из свих разлога одређених одредбом чл. 363. Закона о парничном поступку, с тим да указује на повреду из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, јер како се истиче, нису дати јасни разлози о одлуци. Указује да је целокупна финансијска конструкција неостварива. Даље истиче да је суд поступио супротно одредби чл. 159а. ст. 5. Закона о стечају, будући да је решење о заказивању рочишта објављено у „Службеном гласнику Републике Србије“ а није дато право повериоцима да изнесу примедбе на план у року од 15 дана од дана објављивања. Позив је објављен свега 7 дана уочи рочишта. Даље се указује да је тачно да повериоци доносе коначну одлуку по питању изводљивости плана, али да се оваква констатација не може применити у ситуацији када је садржина плана неистинита, а о томе се у конкретном случају радило. Наиме, план реорганизације, како се даље истиче, садржи низ неистинитих информација на основу којих је повериоцима презентовано потпуно фингирана и нетачна анализа банкротства у односу на понуђену реорганизацију. Дакле, како се у жалби истиче, да ли су подаци о садржини плана реорганизације истинити или не, о томе не могу одлучивати повериоци. Указује да је суд имао могућност да ангажује стручно лице, у смислу одредбе чл. 159б. Закона о стечају, да провери тачност података у плану. Истиче да Закон о стечају прописује да је предуслов за реорганизацију повољније намирење поверилаца у односу на банкротство што у овом случају није испуњено. Истиче да је предлагач пропустио да суду и осталим повериоцима укаже да је продаја станова по уговору о заједничком улагању увелико у току, односно продаја станова се може одмах спровести и приход већ сада може припасти стечајном дужнику. Повериоци са овом чињеницом нису упознати, већ се обмањују погрешном калкулацијом учињеном на бази да је ради продаје станова и стицања добити неопходно да се усвоји план. У плану је неистинито представљено повериоцима да без плана стечајни дужник неће бити у могућности да испуњава своје обавезе према кипарском партнеру и да постоји наводно потраживање стечајног дужника према друштву „.....“ које може бити коришћено за градњу тек од 2022. године, јер је суду достављен доказ да је спроведена компензација стечајног дужника и наведеног лица. План има недостатака, јер се не регулише на који начин ће се финансирати пословање друштва од момента ступања на снагу истог, јер се планом предвиђа искључиво чекање на реализацију продаје станова, односно како жалилац сматра заснован је на будућем неизвесном догађају. Жалилац такође указује

да је поверилац „....“ повезано лице са стечајним дужником, због чега је план незаконито изгласан. Указује да класе нису правилно формиране, те да је овај поверилац морао бити у посебној класи, будући да има потраживање по основу извршне исправе.

У одговору на жалбу повериоца „....“ ДОО из, предлагач плана истиче да је она у целости неоснована, да је свим повериоцима омогућено да се благовремено упознају са планом реорганизације, измењеним планом и да остваре законско право на достављање својих примедби, да је измењени план објављен на интернет страни Агенције за привредне регистре дана 21.08.2018. године, да ниједном повериоцу није ускраћено право да доставља примедбе, па ни овде жалиоцу, да суд није учинио повреду поступка на које се сугерише жалбом већ се ради о покушају тог повериоца да као мањински поверилац са условно признатим потраживањем наметне своју вољу осталим повериоцима, да је економска изводљивост плана у целости ствар оцене поверилаца са правом гласа о плану а да су они, након што су упознати са могућим потешкоћама, већински одлучили да гласају за план, да су и одбор поверилаца и стечајни управник подржали усвајање плана, као што су закључили да су истинити подаци у плану и да је то повољнији начин намирења. Даље истиче да је правилно првостепени суд закључио да нема услова да се овај стечајни поверилац издвоји у посебну класу, те да су класе правилно формиране. Предлаже да се жалба одбије.

У одговору на жалбу стечајног повериоца „....“ ДОО из, предлагач плана истиче да су сви жалбени наводи неосновани, односно да се своде на понављање исте оне аргументације која је раније већ изношена, да је предлагач плана АА почев од оснивања стечајног дужника једини оснивач и једини директор, да уговор о преносу удела на који се позива никад није произвео дејство, да из садржине записника са рочишта од 08.03.2019. године произлази да је суд доследно применио становиште по коме нема услова да се дозволи ниједном од стечајних поверилаца чија су потраживања оспорена и у вези са постојањем чијих потраживања су покренути парнични поступци, да је независно од наведеног, на захтев пуномоћника стечајног повериоца, суд извршио процену потраживања повериоца за потребе гласања и у образложењу дао јасне и довољне разлоге због чега се потраживање не може утврдити са довољном извесношћу, посебно јер је имао у виду околност да је у време гласања о плану у току парнични поступак П Даље указује да „....“ ДОО и стечајни дужник нису повезана лица у време гласања о плану, као што су неутемељене и тврдње о повезаности предузећа „....“ и стечајног повериоца „....“. Даље указује да жалилац изоставља чињеницу да наведеном повериоцу „.....“ суд уопште није дозволио да гласа о плану, да је предлагач доказао да се планом постиже повољније намирење поверилаца, да је стечајни управник дао изјаву по којој је план одржив, да су и поред упознавања са тврдњама појединих поверилаца о томе да је план неизводљив већински изгласали повериоци план. У смислу навода одговора на жалбу предлаже да се жалба одбије.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у границама одређеним одредбом чл. 386. и 402. Закона о парничном поступку, који се примењује сходно, а на основу чл. 7. Закона о стечају, Привредни апелациони суд као другостепени суд, налази да су жалбе основане.

Наиме, побијано решење захваћено је апсолутно битном повредом из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 7. Закона о парничном поступку, на коју се указује. Осим тога, захваћено је и повредом из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, будући да за своју одлуку првостепени суд није дао јасне и стању у списима сагласне разлоге.

Према стању у списима, дана 09.02.2018. године донето је решење којим је на предлог повериоца „.....“ ДОО из отворен поступак стечаја над стечајним дужником „.....“ ДОО из АА из, власник 100% удела над стечајним дужником као и дотадашњи директор предузећа, је дана 10.05.2018. године поднела план реорганизације. Рочиште за гласање о плану било је заказано, првобитно, за 14.09.2018. године, али будући да је дана 17.08.2018. године предлагач предао суду пречишћен текст плана, рочиште је одложено. Закључком од 18.09.2018. године наложено је предлагачу да уреди план, односно да га прецизира у погледу одредби које се односе на пребијање потраживања, што је предлагач и учинио, те је уредио план и исти доставио 28.09.2018. године. Налазећи да он је уредан и да садржи све што је законом прописано, првостепени суд је заказао рочиште за гласање и расправљање о плану за 08.03.2019. године. Оглас о заказивању рочишта објављен је у „Службеном гласнику Републике Србије“ 28.02.2019. године, као и на огласној и електронској табли суда дана 06.02.2019. године, као и дневним листовима „.....“ године, дневном листу „.....“ године, док је измењени план од године године достављен Агенцији за привредне регистре. Отуда првостепени суд закључује да су сви повериоци били уредно обавештени. На пречишћен текст плана, како првостепени суд образлаже, примедбу је уложио поверилац „.....“ ДОО из Првостепени суд је делимично прихватио примедбу овог повериоца, тако да је формирао трећу класу коју чине лица повезана са стечајним дужником, а то је „.....“ ДОО из Првостепени суд није прихватио примедбу да је „.....“ лице повезано са стечајним дужником, нити примедбу да предлагач није овлашћена за предлагање плана реорганизације, јер је у регистру Агенције за привредне регистре уписана као оснивач. Такође није прихватио примедбу да класе нису правилно формиране, налазећи да је у том делу план сачињен у складу са Законом о стечају, а разлоге због којих примедбе није усвојио првостепени суд је детаљно образложио на стр. 3, 4 и 5 побијане одлуке. Надаље, на рочишту за гласање о плану првостепени суд није учинио вероватним потраживање повериоца „.....“ у стечају за потребе гласања наводећи да се, за сада, без обзира што парнични поступак ради утврђења потраживања није окончан, не може учинити вероватним. И ову своју одлуку првостепени суд је образложио на ст. 6 одлуке. По спроведеном гласању, првостепени суд је закључио да о плану не гласају повериоци I класе коју чине потраживања по основу јавних прихода доспела у последња 3 месеца пре отварања стечајног поступка, обзиром да је за ову класу предвиђено намирење у пуном износу пре почетка примене плана, да не гласа ни III класа коју чине потраживања повезаних лица, у смислу одредбе чл. 165. ст. 7. Закона о стечају. О плану су гласали повериоци II класе коју чине необезбеђени повериоци, па по спроведеном гласању првостепени суд је утврдио да је гласало укупно 10 поверилаца, од чега 8 за план, те да је план изгласан у проценту од 79,35%. Суд образлаже да изводљивост плана цене сами повериоци, а да он нема могућности да се упушта у то питање, да је план изгласан већином гласова поверилаца, па је применом одредбе чл. 165а. ст. 2., 166. ст. 1. Закона о стечају, донео побијану одлуку.

Одлука се за сада не може прихватити као ваљана а због учињених апсолутно битних повреда на које је напред указано.

Законом о стечају уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима.

Према одредби чл. 155 ст. 1 наведеног прописа реорганизација се спроводи ако се тиме обезбеђује повољније намирење поверилаца у односу на банкротство.

Одредбом члана 156 истог закона уређена је садржина плана реорганизације и унапред припремљеног плана па, између осталог, у ст. 1 тач. 13 и да садржи процену вредности имовине стечајног дужника, као и процену новчаног износа намирења које

би се остварило спровођењем банкротства и спровођењем реорганизације за сваку од класа поверилаца посебно, израђену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља) у складу са националним стандардом за управљање стечајном масом, не старију од 12 месеци.

Сагласно одредби чл. 161 ст. 1 Закона о стечају план реорганизације могу поднети стечајни управник, разлучни повериоци, стечајни повериоци, као и лица која су власници најмање 30% капитала стечајног дужника, ако на првом поверилачком рочишту није донето решење о банкротству.

Према одредби чл. 163 ст. 1 истог прописа стечајни судија може по службеној дужности или на предлог заинтересованог лица наложити стечајном управнику или другим стручним лицима које је ангажовао да утврде тачност података из предлога плана реорганизације.

Одредбом члана 164 ст. 5 Закона о стечају одређено је да оглас из става 3. овог члана мора да садржи и позив заинтересованим лицима да све примедбе на предлог плана реорганизације којима оспоравају садржину плана реорганизације или основ или висину планом обухваћених потраживања доставе надлежном суду у року од 15 дана од дана објављивања огласа у "Службеном гласнику Републике Србије".

Одредбом члана 164а ст. 5 истог прописа предвиђено је да у случају да предлагач суду достави измењени план реорганизације у складу са чланом 163. став 2. овог закона поступак ће се наставити по тако измењеном плану, при чему је суд дужан да састави и објави оглас о одржавању рочишта за одлучивање о предлогу и гласање о плану у складу са чл. 164. ст. 3-6 овог закона.

Не могу се прихватити као основани жалбени наводи да подносилац плана није овлашћени предлагач код чињенице да је она у регистру привредних друштава Агенције за привредне регистре уписана као оснивач стечајног дужника. У том смислу, без утицаја су наводи да је уговором из 2016. године она пренела свој удео будући да тај уговор, очигледно, није реализован и спровођењем у одговарајућем регистру.

Није основан ни жалбени навод жалиоца доо којим указује да класе нису правилно формиране те да је он морао бити сврстан у посебно формирану класу обзиром да његово потраживање проистиче из извршне исправе. Ово из разлога што је Закон о стечају у одредби чл. 165 став 3 прописао да се потраживања поверилаца деле најмање на класе по основу њихових разлучних права и права приоритета њихових потраживања по исплатним редовима. У одредби ст. 6 је одређено да стечајни судија може наложити или одобрити формирање једне или више додатних класа у следећим случајевима: 1) ако су стварне и суштинске карактеристике потраживања такве да је оправдано формирање посебне класе; 2) ако су сва потраживања у оквиру предложене посебне класе у значајној мери слична, изузимајући класе формиране из административних разлога. Из наведених одредби произилази да, под условом да постоје потраживања сваког законом предвиђеног исплатног реда (чл. 54 ст. 4 Закона о стечају), као и разлучна потраживања, обавезно је формирање само тих класа јер је то правилно тумачење одредбе да се "потраживања деле најмање по основу разлучних права и права приоритета њихових потраживања по исплатним редовима". Формирање додатне класе, поред ових, могуће је ако су за то испуњени законом прописани услови и ако стечајни судија нађе да је то у конкретном случају оправдано. Дакле, стечајни судија може, а не мора, наложити формирање додатне класе. У конкретном случају класе потраживања (не поверилаца јер се у класе сврставају потраживања а не повериоци) су правилно формиране у складу са принципом из одредбе чл. 165 ст. 3 Закона о стечају при чему је стечајни судија правилно нашао да нису били испуњени услови за формирање посебне класе у коју би се сврстало потраживање овог повериоца само због чињенице да оно проистиче из

извршне исправе (а без других специфичних карактеристика) и за своју одлуку је дао разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Такође се не може прихватити као основан жалбени навод жалиоца доо у стечају да првостепени суд није правилно утврдио вероватноћу његовог потраживања за потребе гласања. Управо супротно, у моменту гласања о плану, како првостепени суд и образлаже, није могао учинити вероватним то потраживање будући да из приложених доказа није могао са довољним степеном извесности закључити која права настају за уговорне стране у случају исплате трећем лицу односно према стечајном дужнику.

Жалбени наводи по којим целокупна финансијска конструкција плана није остварива не могу бити од утицаја јер се истим указује на изводљивост плана реорганизације а о томе се изјашњавају повериоци гласањем за или против истог.

Жалбени навод којим се указује да је суд "применом одредбе чл. 159б" требало да именује стручно лице за проверу тачности података у плану не могу се прихватити будући да се наведена одредба односи на унапред припремљени план реорганизације, а да је у конкретном предмету након отварања поступка стечаја именован стечајни управник који се изјаснио и о тачности података у плану.

Међутим, побијана одлука је донета на рочишту за гласање које није благовремено и правилно заказано чиме је учињена повреда из одредбе чл. 374 ст. 2 тач. 7 Закона о парничном поступку који се примењује сходно. Наиме, оглас о овом рочишту објављен је у Сл. Гласнику РС дана 28.02.2019. године а за дан 08.03.2019. године што значи да није протекао рок од 8 дана по објављивању истог. Закон о стечају предвиђа да се рочиште за гласање мора одржати у року од 90 дана од дана подношења предлога (чл. 164 ст.1) а не може пре истека рока од 60 дана од дана подношења плана суду (чл. 164а ст. 4). Међутим, када се рочиште закаже онда се свакако мора оставити рок повериоцима који, сходном применом одредбе чл. Закона о парничном поступку (чл. 303 ст. 3 и чл. 309 ст. 6) не сме бити краћи од 8 дана рачунајући од дана позивања – објављивања огласа у Сл. Гласнику РС. У овом случају тај рок није истекао.

Надаље, садржина огласа којим се позивају повериоци уређена је законом и у случају када се доставља пречишћен текст плана, тако што је предвиђено да он мора бити сачињен у складу са чл. 164. ст. 3-6 овог закона а то даље значи и да садржи позив повериоцима да уложе примедбе на план. Оглас по ком је одржано рочиште не садржи такав позив. Привредни апелациони суд указује, имајући у виду да је рок за улагање примедби преклузиван јер закон изричито прописује да се неблаговремене примедбе неће узети у обзир (чл. 164а ст. 1), да би се остављањем новог рока од 15 дана суштински продужио законски рок за улагање истих, па ову одредбу треба тумачити тако да се примедбе по другом огласу, којим је заказано рочиште за гласање по измењеном плану, у могу улагати али у односу на измењени део плана. У том случају дакле суд ће ценити само примедбе које се односе на измењени део плана.

Основан је и жалбени навод жалилаца којим указују да првостепени суд није дао јасне и потпуне разлоге који се односе на тврдњу да је поверилац БС Градња пропертис повезано лице са стечајним дужником а што је од пресудног значаја за законитост плана. Наиме, првостепени суд тврди да је у тренутку гласања дошло до промене власника код тог правног лица тако што то није више већ Међутим пропушта да цени да ли је и у моменту настанка потраживања према стечајном дужнику тај поверилац био повезано лице. Наиме својство повериоца у моменту настанка потраживања опредељује и његов статус у поступку стечаја и у том смислу накнадне радње извршене у функцији промене тог статуса не би биле од утицаја. У том смислу уколико би то лице – поверилац - у тренутку настанка тог

потраживања према стечајном дужнику било лице повезано са стечајним дужником у смислу одредбе чл. 125 Закона о стечају, свака каснија промена тог статуса, посебно ако је учињена у току поступка стечаја, не би била од утицаја на обавезу сврставања тог повериоца у класу повезаних лица која не гласа о плану, особито што је реч о правном лицу које према усвојеном плану има више од 30% потраживања у оквиру друге класе коју чине необезбеђена потраживања и у великој мери утиче на исход гласања.

Првостепени суд није дао ни разлоге примедби која се односи на нетачност плана у делу који се односи на потраживање стечајног дужника по основу Уговора о преносу удела, будући да је у току поступка изнета тврдња и достављен доказ, да је то потраживање престало пребојем. У том смислу првостепени суд образлаже да је повериоцу признато само потраживање које није престало пребојем а и да му није дато да гласа о плану због покренутог парничног поступка који није окончан. Међутим не изјашњава се у погледу примедбе да је исти тај износ који је, како се тврди угашен пребојем, у плану реорганизације, на страни 26, узет као извор средстава за намирење поверилаца па је и у овом делу жалба повериоца основана.

Поступак стечаја над стечајним дужником отворен је дана године а по предлогу који је поднет године што значи да се поступак води по Закону о стечају (Сл. Гласник РС бр. 104/09, 99/2011-др. закон, 71/2012- УС, 83/2014 и 113/2017). То значи да се примењује новелирана одредба чл. 156 ст. 1 тач. 13 Закона о стечају. Супротно томе у образложењу побијане одлуке нема података о томе да је сачињена процена новчаног намирења које би се остварило спровођењем банкротства и спровођењем реорганизације за сваку од класа поверилаца посебно израђену од стране *овлашћеног стручног лица*.

Имајући у виду наведено одлука је морала бити укинута па је применом одредбе чл. 401 та. 3 Закона о парничном поступку а у вези чл. 7 Закона о стечају одлучено као у изреци.

У поновном поступку првостепени суд ће рочиште заказати и одржати у свему у складу са одредбама Закона о стечају и сходном применом одредби Закона о парничном поступку што значи да ће се старати да оглас са позивом буде објављен благовремено. Имајући у виду доказе у списима, као и то да странка која се позива да је поједини поверилац лице повезано са стечајним дужником треба за своју тврдњу да достави доказе а суд да их цени, а и ценећи податке из јавног регистра, размотриће да ли је поверилац повезано лице са стечајним дужником у смислу одредбе чл. 125 Закона о стечају ценећи и моменат настанка потраживања па ће за свој закључак дати потпуне разлоге.

Имаће у виду да се о тачности података у плану изјашњава стручно лице, конкретно стечајни управник, али да постојање обавезне садржине плана у смислу одредбе чл. 156 Закона о стечају цени стечајни судија јер се ради о примени законских норми. Размотриће да ли план, садржински, одговара Закону о стечају.

За своју одлуку даће јасне и потпуне разлоге. Цениће благовремено уложене примедбе тако што ће навести разлоге због којих неке сматра неоснованим.

ТЂ/ЈВ

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица с. р.**

За тачност отправка